

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 18. jūlijā*

Lieta C-214/05 P

par apelācijas sūdzību, kas atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 56. pantam iesniegta 2005. gada 10. maijā,

Sergio Rossi SpA, Sanmauro Paskoli [*San Mauro Pascoli*] (Itālija), ko pārstāv A. Ruo [*A. Ruo*], *avvocato*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki procesā —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*] un P. Buloks [*P. Bullock*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

Sissi Rossi Srl, Kastenaso di Vilanova [*Castenaso di Villanova*] (Itālija), ko pārstāv S. Verē [*S. Vere*], *avvocato*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissechet*], E. Borgs-Bartets [*A. Borg Barthet*] un A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 16. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Ar savu apelācijas sūdzību *Sergio Rossi SpA* lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. marta spriedumu lietā T-169/03 *Sergio Rossi/ITSB*,

Krājums, II-685. lpp. (turpmāk tekstā — “Pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja tās prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 28. februāra lēmumu (lieta R 569/2002-1, turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Calzaturificio Rossi SpA*, kura tiesības ir pārņēmusi *Sergio Rossi SpA*, un *Sissi Rossi Srl*.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkts paredz:

“Tiesas Statūtu 21. pantā norādītajā prasības pieteikumā ietver:

[..]

c) strīda priekšmetu, kā arī kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem;

d) prasītāja prasījumus;

e) attiecīgā gadījumā — ziņas par piedāvātajiem pierādījumiem.”

3 Atbilstoši šī paša reglamenta 48. panta 2. punkta pirmajai daļai:

“Tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.”

4 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 8. panta 1. punkts paredz:

“Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].”

5 Regulas Nr. 40/94 73. pants nosaka:

“Biroja lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.”

6 Saskaņā ar šīs pašas regulas 74. pantu:

“Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

Prāvas priekšvēsture

7 Pirmās instances tiesa prāvas priekšvēsturi aprakstīja šādi:

“1 1998. gada 1. jūnijā [*Sissi Rossi Srl* (turpmāk tekstā — “*Sissi Rossi*”)] iesniedza [ITSB] Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulu [Nr. 40/94].

- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums “SISSI ROSSI”.

- 3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 18. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “āda un ādas imitācijas; izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; dzīvnieku ādas, ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulesargi un spieķi; pātagas un zirglietas”.

[..]

- 5 1999. gada 21. maijā sabiedrība *Calzaturificio Rossi SpA*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm “āda un ādas imitācijas; izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; dzīvnieku ādas, ceļasomas un čemodāni”.

- 6 Preču zīmes, ar ko pamatoti iebildumi, ir vārdiska preču zīme “MISS ROSSI”, kas ir reģistrēta Itālijā 1991. gada 11. novembrī (Nr. 553 016) un starptautiska preču zīme “MISS ROSSI”, kas tajā pašā datumā ir reģistrēta Francijā (Nr. 577 643). Preces, ko apzīmē šīs agrākās preču zīmes, ir “apavi”, kas ietilpst 25. klasē atbilstoši Nicas Nolikumam.

[..]

- 8 Prasītāja, kuras nosaukums pēc apvienošanās, pievienojot sabiedrību *Calzaturificio Rossi SpA* (ko apliecina 2000. gada 22. novembra notariālais akts), ir *Sergio Rossi SpA*, ir kļuvusi par agrāko preču zīmju īpašnieci.

- 9 Ar 2002. gada 30. aprīļa lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām iebildumos minētajām precēm. Būtībā tā uzskatīja, ka prasītāja iesniedza agrāko preču zīmju faktiskās izmantošanas pierādījumus tikai attiecībā uz precēm “sieviešu apavi” un ka šīs preces ir līdzīgas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm “āda un ādas imitācijas; izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; dzīvnieku ādas; ceļasomas un čemodāni”. Turklāt Iebildumu nodaļa secināja, ka franču patērētāji uztver apzīmējumus kā līdzīgus.

- 10 2002. gada 28. jūnijā [*Sissi Rossi*] iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

- 11 Ar [Apstrīdēto lēmumu] ITSB Apelāciju pirmā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīja iebildumus. Būtībā Apelāciju padome uzskatīja, ka attiecīgo apzīmējumu līdzība ir nenozīmīga. Turklāt pēc attiecīgo preču izplatīšanas kanālu, funkcionālo uzdevumu un rakstura salīdzinošas analīzes tā secināja, ka preču atšķirības ir lielākas nekā to retie kopīgie punkti. Tā it īpaši pārbaudīja un noraidīja tēzi, saskaņā ar kuru “sieviešu apavi” un “sieviešu somas” ir līdzīgas preces papildinošās saiknes dēļ. Līdz ar to, pēc tās domām, nepastāvēja sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.”

Process Pirmās instances tiesā un Pārsūdzētais spriedums

- 8 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesā iesniegts 2003. gada 12. maijā, *Sergio Rossi SpA* cēla prasību par Apstrīdēto lēmumu, kā galveno prasījumu lūdzot to atcelt pilnībā un kā pakārtoto prasījumu — atcelt to daļēji, daļā, kurā konstatēts, ka nepastāv preču zīmju sajaukšanas iespēja attiecībā uz precēm “sieviešu somas” un “sieviešu apavi”, tai skaitā vārdiskai preču zīmei “MISS ROSSI”.
- 9 Pirmās instances tiesa Pārsūdzētajā spriedumā, pirmkārt, atteicās ņemt vērā atsevišķus pierādījumus, tai skaitā rakstus presē, reklāmas un fotogrāfijas, galvenokārt no interneta vietnēm, kurus *Sergio Rossi SpA* iesniedza, lai pamatotu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru sieviešu apavi un sieviešu somas ir līdzīgas preces — tā iemesla dēļ, ka šie dokumenti nebija iesniegti administratīvā procesa ietvaros ITSB.
- 10 Attiecībā uz lūgumu atcelt Apstrīdēto lēmumu Pirmās instances tiesa noprieda, ka lūgums, kas formulēts kā galvenais prasījums, jānoraida un ka jāpārbauda tikai pakārtoti izteiktais lūgums. Pirmās instances tiesa vispirms norādīja, ka no tai iesniegtā prasības pieteikuma, it īpaši no prasījumu pirmās daļas, kā arī no prasītājas [apelācijas sūdzības iesniedzējas] paskaidrojumiem izriet, ka tā par līdzīgām uzskata visas preces, ko aptver iebildumi, proti, preces “āda un ādas imitācijas; izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; dzīvnieku ādas; ceļasomas un čemodāni”, no vienas puses, un ar agrākajām preču zīmēm aptvertās preces “sieviešu kurpes”, no otras puses. Tiesa tomēr konstatēja, ka minētajā prasības pieteikumā izvirzītā argumentācija attiecās vienīgi uz precēm “sieviešu somas” un “sieviešu apavi”. Trūkstot jebkādiem argumentiem, lai apšaubītu Apelāciju padomes secinājumu, ka preces “āda un ādas imitācijas; dzīvnieku ādas; ceļasomas un čemodāni”, no vienas puses, un “sieviešu apavi”, no otras puses, nav līdzīgi, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka nebija jāpārbauda šajā procesā izvirzītais pamats, tādēļ ka tas bija pamatots ar minēto preču šķietamo līdzību.

- 11 Turklāt Pirmās instances tiesa nolēma, ka tas, ka prasītāja vispārīgi norādīja uz visiem apsvērumiem, kurus tā bija sniegusi procesā ITSB, nevarēja aizstāt argumentācijas trūkumu prasības pieteikumā. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa norādīja, ka prasītāja tikai tiesas sēdē un, tātad — novēloti, bija uzsvērusi, ka visām šīm precēm bija vieni un tie paši izplatīšanas kanāli un ka tās bija izgatavotas no viena un tā paša izejmateriāla.
- 12 Tāpat Pirmās instances tiesa izvērtēja līdzību starp Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm “sieviešu somas” un ar agrākajām preču zīmēm aptvertajām precēm “sieviešu apavi”, kā arī attiecīgo apzīmējumu līdzību un secināja, ka attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja nepastāv. Līdz ar to tā noraidīja prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 13 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:
- galvenais prasījums — pilnībā atcelt Pārsūdzēto spriedumu;

 - pakārtoti — atcelt Pārsūdzēto spriedumu daļā, kas attiecas uz preču zīmes “SISSI ROSSI” reģistrāciju saistībā ar tādām precēm kā “āda un ādas imitācijas”;

 - vēl vairāk pakārtoti, atzīstot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības iesniegt pierādījumus — pilnībā atcelt Pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ

Pirmās instances tiesai, lai tā pārbaudītu pierādījumus, kurus tā atzinusi par nepieņemamiem, vai alternatīvi un saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 73. pantā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītam — nodot lietu atpakaļ ITSB Apelāciju padomei, lai noteiktu termiņu, kurā lietas dalībnieki varētu tikt uzklausīti, un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 14 ITSB un *Sissi Rossi* lūdz Tiesu apelāciju noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība

- 15 Pamatojot savus prasījumus par Pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus. Pirmais un otrais pamats ir Pirmās instances tiesas Reglamenta kļūdaina piemērošana. Ar savu trešo pamatu, kas sadalīts divās daļās, prasītāja atsauca uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 16 Vispirms ir jāpārbauda trešais pamats un pēc tam pirmais un otrais pamats.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 17 Apelācijas sūdzības iesniedzēja, izvirzot trešā pamata pirmo daļu, uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini analizējusi faktoros, kas ir atbilstoši, lai novērtētu attiecīgo preču līdzību un līdz ar to attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēju — šie faktori, kā tas izriet no Tiesas judikatūras, it īpaši ietver šo preču raksturu, to paredzēto nolūku [funkcionālo uzdevumu], to lietojumu, kā arī to konkurējošo un papildinošo raksturu. Prasītāja šajā sakarā atsaucas uz 23. punktu 1998. gada 29. septembra spriedumā lietā *C-39/97 Canon, Recueil*, I-5507. lpp.
- 18 It īpaši Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā apstākli, ka attiecīgo preču gala patērētāji ir identiski. Turklāt, pārbaudot šo preču funkcionālā uzdevuma kritēriju, Pirmās instances tiesa neesot pietiekami ņēmusi vērā estētisko funkciju, kas ir sieviešu somām un sieviešu apaviem — funkciju, kas minētās preces padarot par papildinošām tādēļ, ka estētiskā ziņā tām ir jābūt saskaņotām. Turklāt Pirmās instances tiesa esot uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja procesā ITSB nebija pierādījusi, ka attiecīgās preces parasti tiekot tirgotas vienās un tajās pašās pārdošanas vietās. Tomēr šajā procesā apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija sapratusi, ka ir iespēja sniegt pierādījumus par šo faktu.
- 19 Sava trešā prasījuma otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini novērtēja attiecīgo preču zīmju līdzību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši apgalvo, ka Pirmās instances tiesas secinājums šķiet izrietam no fakta, ka uzvārds “Rossi” franču patērētājiem liekas ļoti parasts. Tomēr šis konstatējums neesot bijis pamatots ne ar vienu objektīvu elementu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesas secinājums ir kļūdainis, jo Francijas teritorijā minētais uzvārds nav izplatīts un tas vedina domāt par itāļu uzvārdu. Turklāt pat pazīstams uzvārds varētu veikt preču zīmes pamata funkciju un tādējādi būt atšķirtspējīgs attiecībā uz konkrētajām precēm. Līdz ar to Francijas

teritorijā uzvārds “Rossi” nevarētu tikt vērtēts kā mazāk atšķirīgs. Tas ir jāuzskata par tādu, kam ir spēcīga atšķirtspēja. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa neesot varējusi balstīties uz apstākli, ka “apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apgalvojusi, ka vārds “Rossi” ir apzīmējuma dominējošais elements”, tādēļ ka tā nevienā brīdī nav norādījusi pretējo.

- 20 *Sissi Rossi* uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja faktiski aprobežojas ar to, ka apstrīd Pirmās instances tiesas veikto lietas faktisko apstākļu vērtējumu, nenorādot uz materiāla rakstura kļūdām tiesas izdarītajos secinājumos, tādējādi šis pamats neietilpst Tiesas kompetencē.
- 21 ITSB un, pakārtoti, arī *Sissi Rossi* norāda, ka prasītājas pretenzijas ir nepamatotas.

Tiesas vērtējums

- 22 Attiecībā uz trešā pamata otro daļu ir jāatgādina, ka tikai Pirmās instances tiesas kompetencē ir noteikt tai iesniegto pierādījumu vērtību un tai nevar uzlikt par pienākumu precīzi pamatot savus vērtējumus attiecībā uz visu tai iesniegto pierādījumu vērtību. Pirmās instances tiesai ir pienākums sniegt pamatojumu, kas ļautu Tiesai veikt tās kontroli, it īpaši pār Pirmās instances tiesai iesniegto pierādījumu iespējamo sagrozīšanu (šajā sakarā skat. 2005. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-198/03 P Komisija/CEVA un *Pfizer*, Krājums, I-6357. lpp., 50. punkts).

- 23 Turklāt Pirmās instances tiesai savā neatkarīgajā faktu vērtējumā ir atļauts ņemt vērā, ka kāds no lietas dalībniekiem ir atturējies atsaukties uz noteiktiem apstākļiem.
- 24 Pārsūdzētā sprieduma 69.–85. punktā Pirmās instances tiesa vispusīgi novērtēja attiecīgo preču zīmju līdzību, kā arī sajaukšanas iespēju sabiedrības apziņā, ņemot vērā visus atbilstošos faktorus šajā lietā. Tāpat tā no juridiskā viedokļa pietiekami motivēja savus secinājumus.
- 25 Pārējā daļā, pārmetot Pirmās instances tiesai, ka tā ir kļūdaini analizējusi atbilstošos faktorus, lai novērtētu attiecīgo preču līdzību un attiecīgo preču zīmju līdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja, izmantojot trešā pamata pirmo un otro daļu, cenšas panākt, lai Tiesa ar savu faktu vērtējumu aizstātu Pirmās instances tiesas veikto faktu vērtējumu.
- 26 Tomēr no EKL 225. panta un Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Pirmās instances tiesa ir kompetenta konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī vērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un pierādījumu vērtēšana, izņemot gadījumus, kad tie tiek sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas ietvaros (šajā sakarā skat. 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV/ITSB, Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts, un 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-37/03 P *BioID/ITSB, Krājums*, I-7975. lpp., 43. punkts).
- 27 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja nav norādījusi, ka Pirmās instances tiesa kaut kādā veidā būtu sagrozījusi tai iesniegtos faktus vai pierādījumus, trešā pamata pirmā daļa un daļēji — otrā daļa, ir jānoraida kā nepieņemamas.

28 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida kopumā.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

29 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Reglamenta 81. pantu, jo Pārsūdzētais spriedums nav motivēts daļā, kurā noraidīts galvenais prasījums.

30 Pirmās instances tiesa neesot varējusi ierobežot tiesvedības apjomu, sašaurinot to līdz jautājumam par līdzību, kas pastāv starp precēm “sieviešu apavi”, ko aptver agrākās preču zīmes, un precēm “sieviešu somas”, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme. Pirmkārt, lai gan argumenti, pamatojot savu prasību Pirmās instances tiesā, šķietami attiecās vienīgi uz minēto preču līdzību, Pirmās instances tiesai iesniegtajā prasības pieteikumā vairākkārt esot izdarīta atsauce uz līdzību, kas pastāv starp visām ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm un apelācijas sūdzības iesniedzējas precēm. Otrkārt, tiesas sēdes laikā izvirzītie argumenti nevarot tikt uzskatīti par nepieņemamiem Pirmās instances tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta izpratnē kā jauni pamati, kas izvirzīti tiesvedības laikā. Faktiski tie nav jauni pamati, bet vienkārši papildu argumenti, pamatojot to, kas jau tika lūgts minētā prasības pieteikuma prasījumos.

31 *Sissi Rossi* un ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesa pamatoti ierobežoja savu analīzi, sašaurinot to līdz precēm “sieviešu apavi” un “sieviešu somas”, tādēļ ka tā nevar aizstāt lietas dalībniekus un, trūkstot to izvirzītajiem argumentiem, pēc savas

pašas iniciatīvas pārbaudīt vienu jautājumu saistībā ar tiesvedību. Turklāt, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē patiešām atsaucās uz citu preču, nevis to, attiecībā uz kurām Pirmās instances tiesa sašaurināja savu pārbaudi, līdzību, tas pirmo reizi esot izdarīts tiesvedības laikā, tādējādi Pirmās instances tiesa esot pamatoti uzskatījusi, ka pamats izvirzīts novēloti.

Tiesas vērtējums

- 32 Atbilstoši tā nosaukumam pirmais pamats norāda uz motivācijas trūkumu Pārsūdzētā spriedumā daļā, kas attiecas uz Pirmās instances tiesai izvirzītā galvenā prasījuma noraidījumu. Tomēr no apelācijas sūdzības izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apstrīd šī noraidījuma pamatotību. Faktiski apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet, ka Pirmās instances tiesa atzina par nepieņemamu minēto prasījumu, motivējot ar to, ka pašā prasības pieteikumā tā nebija sniegusi argumentāciju šī prasījuma pamatojumam.
- 33 Tādēļ ir jāpārbauda, vai, šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 34 No Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka tai iesniegtajā prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un prasības pieteikumā ir jāietver kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem.
- 35 Tiesa jau ir lēmusi par šīs prasības nozīmi tās Reglamenta 38. panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstā. Tiesa nosprieda, ka minētajām norādēm ir jābūt pietiekami skaidrām un precīzām, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību

un Tiesai veikt tās kontroli. No tā izriet, ka galvenajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, ar kuriem ir pamatota prasība, ir loģiski un saprotami jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-178/00 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-303. lpp., 6. punkts, un 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-199/03 Īrija/Komisija, Krājums, I-8027. lpp., 50. punkts).

- 36 Šis pats secinājums ir jāievēro attiecībā uz prasībām, kas celtas Pirmās instances tiesā, tādēļ ka minētais Tiesas Reglamenta 38. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir izteikti identiskā redakcijā un tikai atkārtoti prasību, kas ietverta Tiesas Statūtu 21. pantā, kas ir netieši piemērojams attiecībā uz prasībām, kas celtas Tiesā un Pirmās instances tiesā.
- 37 Tādējādi Pirmās instances tiesai ir jānoraida kā nepieņemama tai iesniegtā prasības pieteikuma prasījumu daļa, tādēļ ka būtiski faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar ko šī daļa ir pamatota, loģiski un saprotami neizriet no paša prasības pieteikuma teksta. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, šādu elementu neesamība prasības pieteikumā nevar tikt aizstāta ar to izvirzīšanu tiesas sēdē.
- 38 Šajā lietā Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 46.–48. punktā noraidīja lūgumu, kas formulēts kā galvenais prasījums, motivējot ar to, ka argumentācijā, kas izvirzīta tai iesniegtajā prasības pieteikumā, atsauce tiek izdarīta tikai uz precēm “sieviešu somas” un “sieviešu apavi” un tādējādi prasības pieteikumā nebija izvirzīts neviens arguments, ar ko tiktu apstrīdēts Apelāciju padomes secinājums, saskaņā ar ko preces “āda un ādas imitācijas; dzīvnieku ādas; ceļasomas un čemodāni” un “sieviešu apavi” nav līdzīgas.
- 39 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja procesā Tiesā neizvirzīja nevienu nopietnu argumentu, ar kuru censtos pierādīt, ka pretēji tam, ko nosprieda Pirmās instances tiesa, tai iesniegtajā prasības pieteikumā būtu ietverti fakti un tiesību apstākļi, lai pamatotu minēto lūgumu.

40 Tā iemesla dēļ, ka šis lūgums bija nepieņemams, šķiet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā izvirzīja jaunu pamatu, tiesas sēdē sava prasības pieteikuma prasījumu pamatojumam norādot tiesību un faktiskos apstākļus, kuriem bija tas pats priekšmets, kas minētajam lūgumam. Tomēr saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību apstākļiem vai faktiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvo, ka šajā lietā tā tas bija, ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa pamatoti noraidīja minētos elementus kā novēlotus.

41 Tā kā Pirmās instances tiesa nepieļāva nekādu tiesību kļūdu, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

42 Apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā uzskata, ka Pirmās instances tiesa, atzīstot par nepieņemamiem tai iesniegtos pierādījumus, ir pārkāpusi tās Reglamenta 44. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kurš atļauj ziņas par piedāvātajiem pierādījumiem.

43 Tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, kura šajā sakarā balstījās uz pašas judikatūru, tomēr atsaucās uz gadījumiem lietās, kuras atšķiras no šīs lietas. Faktiski spriedumi, uz kuriem atsaucās Pirmās instances tiesa, esot pieņemti lietās, kurās prasītājiem bija zināmi savi argumenti, kurus ITSB sākotnēji noraidīja, un tādējādi tie esot varējuši procesā ITSB Apelāciju padomē apstrīdēt pretējos argumentus, kas tikuši izvirzīti, lai pamatotu šo atteikumu — savukārt šajā lietā, ievērojot, ka Iebildumu nodaļa lēma par labu apelācijas sūdzības iesniedzējai, ITSB Apelāciju padomesavus argumentus

pirmo reizi esot norādījusi Apstrīdētajā lēmumā, līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējai nevienā administratīvā procesa brīdī neesot bijusi iespēja apstrīdēt ITSB secinājumus, kas pretstatīti viņas secinājumiem.

- 44 Pakārtoti apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu, motivējot ar to, ka procesā ITSB Apelāciju padomē viņai nebija iespējas tikt uzklausītai par to, vai attiecīgās preces ir vai nav līdzīgas.
- 45 Tomēr pretēji tam, ko nosprieda Pirmās instances tiesa, atsauci uz šī 73. panta nezināšanu nevarot uzskatīt par jaunu pamatu, ko pirmo reizi izvirza tiesas sēdē, bet tādējādi tikai esot attīstīts pamats, kura pamatojumam tika iesniegti konkrēti pierādījumi kopā ar Pirmās instances tiesā celto prasību.
- 46 Tiešām, saskaņā ar minēto normu apelācijas sūdzības iesniedzējai katrā ziņā būtu jābūt iespējai apstrīdēt argumentus, kurus ITSB izvirza pirmo reizi. Tā kā administratīvajā procesā to nevarēja izdarīt, Pirmās instances tiesai, kurai iesniegta prasība par ITSB Apelāciju padomes lēmumu, būtu jāizvēlas viena no divām iespējām, proti, vai nu atļaut tai iesniegt pierādījumus vai arī atcelt Apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ Apelāciju padomei, lai apelācijas sūdzības iesniedzējai dotu iespēju apstrīdēt argumentus, kas pirmo reizi izvirzīti minētajā lēmumā.
- 47 *Sissi Rossi* un ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesa pamatoti atzina strīdus pierādījumus par nepieņemamiem, pamatojoties uz motīviem, kas norādīti Pārsūdzētajā spriedumā.

- 48 *Sissi Rossi* pauž šaubas par pakārtoti izvirzītā pamata pieņemamību, motivējot ar to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu, ko pieļāvusi Apelāciju padome, nevis Pirmās instances tiesa.
- 49 Katra ziņā Pirmās instances tiesa esot pamatoti nospriedusi, ka pamats, kas izvirzīts kā šīs normas pārkāpums, bija nepieņemams. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējai esot bijušas pietiekamas iespējas norādīt uz šo punktu laikā, kad noritēja process ITSB.

Tiesas vērtējums

- Par pretenziju saistībā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpumu
- 50 No Regulas Nr. 40/94 63. panta, pirmkārt, izriet, ka ITSB Apelāciju padomju lēmumus var atcelt vai grozīt, tikai pamatojoties uz nekompetenci, būtisku procesuālu pārkāpumu, EK līguma pārkāpumu, Regulas Nr. 40/94 vai jebkura tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu vai pilnvaru pārsniegšanu. Tādējādi kontrole, ko Kopienų tiesa veic attiecībā uz šo lēmumu, nepārsniedz tā tiesiskuma kontroli un attiecīgi tās mērķis nav atkārtoti pārbaudīt faktiskos apstākļus, kurus ir vērtējušas ITSB instances.
- 51 Otrkārt, no šīs pašas regulas 74. panta 1. punkta izriet, ka procesos, kas attiecas uz relatīviem atteikuma pamatojumiem, kā tas ir šajā lietā, ITSB aprobežojas ar lietas dalībnieku iesniegto faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību] pārbaudi.

52 Tā kā ITSB nevarēja ņemt vērā faktus, ko lietas dalībnieki nebija izvirzījuši, tā lēmumu tiesiskumu nevar apstrīdēt uz šādu faktu pamata. Tādēļ Pirmās instances tiesa arī nevar ņemt vērā pierādījumus, ar ko cenšas pierādīt šos faktus.

53 Pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvotajam šajā sakarā nav nozīmes apstāklim, ka Apelāciju padome pamatojās uz pierādījumiem, kas iesniegti ITSB, lai no tiem izdarītu secinājumus, kas atšķiras no Iebildumu nodaļas secinājumiem, tādēļ ka šo pierādījumu vērtējums, ko veica minētā padome, katrā ziņā ir apstrīdams Pirmās instances tiesā.

54 Turklāt, kā to pamatoti konstatēja Pirmās instances tiesa, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka Apelāciju padome, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 73. panta otrā teikuma noteikumus, administratīvajā procesā bija liegusi iespēju laikus iesniegt konkrētus atbilstošos pierādījumus, tai šis pamats būtu jāizvirza, lai pamatotu savu lūgumu atcelt Apstrīdēto lēmumu. Tas, ka Apelāciju padome, iespējams, pārkāpa apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklaustītai, savukārt nevar novest pie tā, ka Pirmās instances tiesa veic tādu faktu un pierādījumu vērtēšanu, kas nav tikuši iesniegti ITSB instancēs.

— Par pretenziju saistībā ar Pirmās instances tiesas pieļauto tiesību kļūdu attiecībā uz Apelāciju padomes šķietami pieļauto Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu

55 Vispirms ir jākonstatē, ka pretēji *Sissi Rossi* apgalvotajam šī pretenzija ir pieņemama, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pieļāvusi tiesību kļūdu, neatzīstot Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu, ko šķietami pieļāvusi Apelāciju padome.

- 56 Attiecībā uz šīs pretenzijas pamatotību ir jāatgādina, ka saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 48. panta 2. punkta otro daļu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.
- 57 Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, ka savā prasības pieteikumā, kas iesniegts Pirmās instances tiesai, tā nav izvirzījusi pretenziju par to, ka Apelāciju padome pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 73. panta otro teikumu, tādējādi šī pretenzija pirmo reizi tikusi izvirzīta tiesas sēdē. Tāpat tā neapstrīd, ka šīs pretenzijas pamatojumam iesniegtie elementi eksistēja un bija tai zināmi brīdī, kad tās prasība tika iesniegta Pirmās instances tiesas kancelejā.
- 58 Pastāvot šiem apstākļiem, Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, neatzīstot Regulas Nr. 40/94 73. panta otrā teikuma šķietamo pārkāpumu.
- 59 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 60 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB un *Sissi Rossi* ir prasījuši piespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums apelācijas sūdzības iesniedzējai nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **apelāciju noraidīt;**
- 2) ***Sergio Rossi* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]